

El gust de la victòria

Destronen el líder. Olot guanya l'Atlètic Balears (1-0) amb un golàs del pitxitxi de l'equip, Carlos. Els d'Arnau Sala posen fi a la mala ratxa i surten de les posicions de descens a tercera

atl. balears0

olot1

La victòria de l'Olot contra el líder, l'Atlètic Balears (1-0), no es podria explicar sense dos noms propis. El primer, el del porter, Òscar Fornés. El de Benicarló va aguantar el zero a la porteria després de dos u contra u amb el davanter Forlín, l'home més perillós dels visitants. Sense aquestes dues accions, la victòria garrotxina no s'hauria pogut consumir. Però sense el segon nom en majúscules, tampoc. Carlos, el màxim goleador de l'Olot, va ser l'autor del gol de la victòria amb una diana brillant que molts atacants voldrien haver firmat. A més dels dos noms en qüestió, el treball del conjunt dirigit per Arnau Sala, la solidesa defensiva dels centrals Agustín i Rojas o la pressió constant d'Uri Santos han de ser l'essència de l'Olot.

Els primers minuts van ser clarament de tempteig. Mentre l'Olot intentava portar el pes del matx amb el manteniment de la possessió de la pilota, l'Atlètic Balears se situava damunt el terreny de joc i demostrava un aspecte clau en el seu èxit: l'ordre i el rigor tàctic. Poc a poc el conjunt garrotxí va dominar més el joc i les primeres aproximacions no van tardar a arribar. En el minut 6, un intent de gol olímpic des del corner, executat per David López, quasi sorprèn Guinard i, en el 15', una centrada de Reverter la va rematar Carlos amb el cap, però l'esfèrica va sortir fora per ben poc. La consigna dels dos equips era clara. I és que, tot i ser líder, el conjunt mallorquí d'entrada no hi posava mala cara a l'empat a zero i l'Olot, més necessitat de punts, era el que havia de construir el joc. Tot i madurar el matx i tenir paciència en l'elaboració, la millor ocasió de gol de la primera meitat la va tenir l'Atlètic Balears. Una passada interior de Xisco la va controlar Florín, va driblar Rojas i, en l'u contra u, Òscar Fornés va posar el peu miraculosament (35'). L'oportunitat balear va espantar una mica els garrotxins, que va semblar que abaixaven el ritme per assegurar arribar amb empat a zero a la finalització dels primers 45 minuts.

La segona meitat va començar amb la mateixa tònica que la primera. Els jugadors dirigits per Arnau Sala no assumien cap mena de risc en defensa i en atac no acabaven de trobar la fórmula per fer caure el mur instal·lat pel tècnic visitant Nico López. A les botes de David López va arribar la millor ocasió olotina del segon temps (61'), quan va retallar el seu marcador i el seu xut va sortir per poc desviat. Novament, però, una errada del mig del camp garrotxí va suposar un contracop fulminant dels mallorquins amb Florín com a protagonista, quasi acaba amb el 0-1. Fornés, excel·lent en l'u contra u amb el romanès va evitar mals majors. En l'últim quart d'hora de joc sí que els olotins van avançar línies per intentar quedar-se amb els tres punts i les ocasions de gols van ser més freqüents. Les més clares les van tenir Roger, amb un xut des del mig del camp que va sorprendre Guinard (74'), i una falta directa executada per Carlos que va llepar el pal dret de la porteria (76'). En els instants finals el partit va entrar en el punt àlgid i amb tota la bogeria que li havia faltat amb anterioritat, un Olot lluitador intentava desequilibrar la balança. I ho va aconseguir. Una pilota de Rojas que no semblava que tingués cap perill la va acomodar Carlos amb el pit i va creuar la pilota a la sortida de Guinard (88'). L'explosió d'alegria que feia diverses setmanes bullia al municipal va esclatar. Els locals batien el líder i respiraven de cop.

Publicat a:

Font del document:

http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/712050-el-gust-de-la-victoria.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss